

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/410/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

206/2018. (IX. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. október 4-én előterjesztett **panaszát** a 2018. szeptember 27-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) kerületi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a 2017. szeptember 28-án történt rendőri intézkedés (igazoltatás), valamint segítségnyújtási kötelezettség elmulasztása miatt 2017. október 4-én elektronikus úton panaszt terjesztett elő, amelyet 2017. november 28-án megerősített.

I.

A panaszos a fenti napon 11 óra 15 perc és 11 óra 30 perc között lakcímére megérkezve – elmondása szerint – azt tapasztalta, hogy lakása ajtaját feltörték, és négy személy áll az udvaron a lakása előtt, köztük az ingatlan korábbi bérlője. A panaszos értesítette a rendőrséget, aminek eredményeként viszonylag gyorsan érkeztek ki az ügyben intézkedő rendőrök.

Az intézkedés viszonylag nyugodt légkörben zajlott, erősítésre nem volt szükség. A panaszos elmondta, hogy ekkor tájékoztatta az intézkedő rendőröket arról, hogy reggel 8 órakor még be tudott jutni saját kulcsával a lakásába, akkor még nem volt nyoma erőszakos behatolásnak. Elmondta továbbá, hogy a négy személy közül az egyik az ingatlan volt bérlője, akivel a bérleti

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szerződése 2017. szeptember 9-én megszűnt (Ezzel kapcsolatban van is közöttük vita, amelynek következtében alakult ki a panasszal érintett helyzet).

A panaszos állítása szerint kérte az intézkedő rendőröket, hogy bemehessen a tulajdonát képező ingatlanba, azonban ezt nem engedték meg neki. Egyébként a volt bérlő és társai az intézkedés során nem léptek az ingatlan területére. Végül az intézkedő rendőrök – a panaszos elmondása szerint – azt a tájékoztatást adták az eljárás végén, hogy nem tesznek semmit az ügyben, ennek ellenére végül beengedték a volt bérlőt és társait a panaszos lakásába.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza:

A Robotzsaru integrált ügyviteli, ügyfeldolgozó és elektronikus ügykezelő rendszer küldési napló menüpontja szerint 2017. szeptember 28-án 11 óra 31 perckor érkezett a panaszos bejelentése, amely szerint ingatlanába rablók törtek be, akiket visszatart. Az Észak-Pest Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) ügyeletes utasította 11 óra 35 perckor a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály állományába tartozó *L. A. r. őrmestert*, valamint *D. J. r. törzszászlóst* és *F. Sz. r. őrmestert*, hogy menjenek ki a helyszínre. Az intézkedő rendőrök 11 óra 40 perckor érkeztek meg, ahol a panaszos és további személyek tartózkodtak. A bejelentés alapját a panaszos és bérlője közötti elszámolási vita szolgáltatta.

A panaszos a helyszínen elmondta, hogy a kérdéses ingatlan az ő tulajdonát képezi, a helyszínen is jelen lévő bérlőjével pedig polgári jogi vitája van. Elmondta továbbá, hogy a bérlő az ő távollétében és tudta nélkül cseréltette ki a lakás ajtajának zár-szerkezetét.

A bérlő elmondta, hogy több tekintetben is vita van közte és a panaszos között, amely végül odáig fajult, hogy 2017. szeptember 27-én a délutáni órákban már nem tudott bemenni a bérelt és életvitelszerűen használt lakásba, mert a panaszos lecseréltette a zárat. Ezt követően 2017. szeptember 28-án a délelőtti órákban ő maga is bejelentést tett a rendőrségen, amelynek eredményeként szintén intézkedtek a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának állományába tartozó rendőrök, akik úgy tájékoztatták akkor a bérlőt, hogy a panaszossal fennálló polgári jogi vitáját bírósági úton tudja rendezni, egyébként pedig magánlaksértés miatt tehet feljelentést. A bérlő ezt követően cseréltette ki a panaszos lakása ajtajának zár-szerkezetét.

A bérlő társait is meghallgatták az intézkedő rendőrök, de további érdemi információval nem szolgáltak.

A helyszínen a felek bármelyikének állítását, továbbá a tényállás tisztázását megkönnyítő dokumentum nem állt rendelkezésre.

Az érintettek egymásnak ellentmondó állításai miatt nem lehetett maradéktalanul tisztázni az intézkedés alapjául szolgáló körülményeket, pusztán annyit sikerült tisztázni a helyszínen, hogy a panaszos és bérlője között polgári jogi vita van.

A panaszos közölte az intézkedő rendőrökkel, hogy feljelentést fog tenni a bérlővel szemben, a bérlő pedig kijelentette, hogy nem hajlandó kiköltözni a lakásból.

Az intézkedő rendőrök a bejelentés alapjául szolgáló vitában nem döntöttek, a szükséges tájékoztatást viszont megadták a feleknek. A helyszínen tapasztaltakat jelentették a TIK felé, majd engedéllyel 12 óra 40 perckor távoztak a helyszínről.

Az intézkedő rendőrök a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 11. §-ának (1) bekezdésének megfelelően utasításra mentek ki a helyszínre, intézkedési kötelezettségüknek az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. §-ának (1) bekezdése alapján eleget tettek. A panaszost és az intézkedéssel érintett további személyeket az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 25. §-ának (1) bekezdése szerint jogszerűen és szakszerűen igazoltatták.

A helyszínen tapasztaltak alapján az intézkedő rendőrök úgy értékelték, hogy a bejelentés alapjául szolgáló jogvitán kívül egyéb intézkedési kötelezettséget keletkeztető körülmény nem áll fenn, így az Rtv. 24. §-ának (1) és (2) bekezdésének, valamint a Szolgálati Szabályzat 8. §-ának (2) bekezdésének eleget téve megadták az intézkedéssel érintettek számára a szükséges felvilágosítást: a felek a vitájukat polgári peres úton rendezhetik, valamint van lehetőségük feljelentést tenni.

A fentiekén túl az intézkedő rendőrök tájékoztatták a feleket arról is, hogy a rendőri intézkedéssel szemben 30 napon belül a Rendőrkapitányságon, 20 napon belül pedig a Testületnél tehetnek panaszt.

A Rendőrkapitányság által lefolytatott vizsgálat alapján az intézkedő rendőrök jogszerűen és szakszerűen jártak el, az Rtv-ben foglalt arányosság követelményének megfelelően.

A panaszos 2017. szeptember 28-án megtette feljelentését rágalmazás és magánlaksértés miatt, amelyet a Rendőrkapitányság 2017. október 13-án kelt határozatával elutasított. A panaszos a feljelentés elutasítása tárgyában panaszt tett az illetékes Ügyészségen, amely panaszt az ügyészség 2017. november 9-én kelt határozatával elutasította.

2) L. r. őrm. által 2017. szeptember 28-án készített jelentés az Állásfoglalás II. rész 1) pontjában foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

A panaszos elmondása szerint ő és a bérlő nagyjából 1 évvel korábban kötöttek bérleti szerződést határozatlan időre, amelyben kikötötték, hogy az átadott kaució nem lakható le, mivel az a lakás amortizációjára van. Elmondta továbbá, hogy a bérleti szerződést azért mondta föl, mert úgy döntött, hogy eladja a kérdéses lakást, amelyről a bérlőt 4 alkalommal is megkísérelte értesíteni tértivevényes levélben, ám a bérlő egyik levelet sem vette át. Ezt követően telefonon sikerült közölnie a bérlővel, hogy költöznie kell, ám az időpontban nem egyeztek meg, így 2017. szeptember 27-én az ügyvédje által megbízott cég segítségével birtokba vette az ingatlanját, a zárat lecserélte, amelyet bejelentett a rendőrségen.

A bérlő elmondása szerint ő 600.000 Ft kauciót adott át a panaszosnak, amelyet ő nem kíván neki visszaszolgáltatni, még zajlik köztük a vita, a panaszos mégis zárat cseréltetett. Elmondta továbbá, hogy ő maga is zárat cseréltetett már korábban (2017. szeptember 8.), miután megelégtelt, hogy a panaszos anélkül visz az általa használt ingatlanba lehetséges vevőket, hogy arról előzetesen egyeztettek volna. Erről a bejárati ajtóra kifüggesztett papírral tájékoztatta a panaszost. Azonban 2017. szeptember 27-én már nem tudott bejutni az érintett lakásba, ezért másnap a délelőtti órákban rendőri segítséget kért, majd lakatost hívott és ismét kicseréltette a zárat.

Az intézkedéssel érintett személyeket a r. őrm. ellenőrizte a körözési rendszerben, amelyben nem szerepeltek.

3) A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott egyéb dokumentumok (A Rendőrkapitányság Rendészeti Osztálya vezetőjének tájékoztató levele, L. r. őrm. panaszeljáráásban tett jelentése, L. r. ftorm. egy korábbi intézkedésről szóló jelentései, az ügyeleti küldési napló, az ingatlan bejáratáról készült fényképfelvételek, A feljelentésről szóló jegyzőkönyv, A feljelentés elutasításáról szóló határozatok) a jelen panaszügy kapcsán további releváns információkat nem tartalmaznak, így azok ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés során annak ellenére nem engedték bemenni a saját ingatlanába, hogy közölte, az már nem a volt bérlője birtokában van. A panaszos álláspontja szerint az intézkedő rendőrök szakszerűtlenül jártak el, amikor őt nem, viszont a volt bérlőjét beengedték a kérdéses ingatlanba.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XIII. cikke szerinti tulajdonhoz való, XXIV. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, valamint XV. cikkében foglalt törvény előtti egyenlőség követelményét.

1) A Testület első körben a Rendőrkapitányság rendőreinek intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

A Testület rendelkezésére álló információk alapján a panaszos a 2017. szeptember 28-án 11 óra 31 perckor bejelentést tett, hogy lakásába rablók törtek be, akiket visszatart. Ennek megfelelően a TIK utasította az intézkedő rendőröket, hogy intézkedés céljából menjenek ki a helyszínre, amelynek ők eleget is tettek.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 221. §-ának (1) bekezdése és (2) bekezdés d) pontja alapján, aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel, valamint aki másnak a

lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megtévesztéssel csoportosan bemegy, vagy ott bent marad, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a büntügyi hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szándékos bűncselekmény elkövetésén való tettenérésre hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre Testület egyértelmű igennel felelt, hiszen a telefonos bejelentés alapján felmerült a Btk. 221. §-ában foglalt bűncselekmény elkövetésének lehetősége, amelyet a Rendőrkapitányság rendőreinek az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt kötelezettségnek eleget téve a helyszínen ki kellett vizsgálni.

A fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a Rendőrkapitányság rendőreinek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget téve kimentek a helyszínre és rendőri intézkedést kezdeményeztek. E tekintetben tehát nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök – bár szóban azt közölték, hogy nem tesznek semmit – ténylegesen döntöttek egy birtok-vitában.

A Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága szerint az intézkedő rendőrök a helyszínen igazoltatták a jelenlévőket, azaz a panaszost, valamint a bérlőt és társait. Ennek során meghallgatták a jelenlévők esettel kapcsolatos beszámolóit, amely alapján nem lehetett egyértelműen tisztázni, hogy pontosan kinek a birtokában van a kérdéses ingatlan (a jelenlévők megfelelő dokumentumokat sem tudtak felmutatni a tényállás tisztázása érdekében), ugyanis ez egy még lezáratlan polgári jogi vita tárgya. Összességében tehát a helyszínen tapasztaltak alapján nem volt megállapítható bűncselekmény vagy szabálysértés további intézkedési kötelezettséget keletkeztető gyanúja, így az intézkedő rendőrök a szükséges felvilágosítás megadását követően távoztak a helyszínről. A Rendőrkapitányság és a panaszos állítása között ellentmondás feszül: a Rendőrkapitányság tagadja, hogy az intézkedő rendőrök döntöttek volna a bejelentés alapjául szolgáló birtok-vitában, a szükséges felvilágosításon kívül egyéb intézkedést nem fogantatosítottak, hanem engedéllyel távoztak a helyszínről.

A Testület álláspontja szerint jelen esetben a helyszínre kikerülő rendőr feladata jelen esetben az volt, hogy meggyőződjön a bejelentésben foglaltak megalapozottságáról, azt követően a lehetőségekhez mérten adatgyűjtést végezzen (az érintettek helyszínen történő meghallgatásával, a sérülések megtekintésével), a tényállást tisztázza, illetve a panaszosoknak és a bejelentőnek a szükséges tájékoztatást megadja. Utóbbi körében arról szükséges felvilágosítást adni, hogy a magánlaksértés (szabálysértési, illetve vétségi alakzata, illetve a könnyű testi sértés vétsége) magánindítványra üldözendő bűncselekmény.

Tekintettel arra, hogy a panasz alapján a birtok-vitában való döntés kérdése egybeesik a részleghajló intézkedés kérdésével, a Testület a panasz erre vonatkozó részét együtt vizsgálta.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésének megfelelően a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése úgy fogalmaz, hogy a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. Ugyanezen § (2) bekezdése alapján ugyanakkor a magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint az intézkedő rendőrök tájékoztatták a feleket, hogy birtok-vitájukat polgári peres úton rendezhetik, valamint tehetnek feljelentést, ha úgy érzik, hogy mégis történt bűncselekmény, vagy szabálysértés a konkrét esetben.

A tulajdonhoz való alkotmányos jog, az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja – ahogy arra az Alkotmánybíróság többször is rámutatott [17/1992. (III. 30.) AB határozat, 64/1993. (XII. 22.) AB határozat, 40/1997. (VII. 1.) AB határozat] – nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. Az Alkotmány szerinti tulajdonvédelem köre tehát nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. Ugyanakkor a Testület álláspontja szerint, amennyiben a tulajdonost a rendőri intézkedés során a tulajdonához fűződő valamely polgári jog szerinti részjogosultságának gyakorlásában jogellenesen korlátozzák, az adott esetben megvalósíthatja a tulajdonhoz fűződő alkotmányos jog sérelmét. Jelen panaszügy kapcsán vizsgálnia kellett tehát a Testületnek, hogy a rendőrök intézkedése során történt-e döntés az eset alapjául szolgáló birtokvitában, valamint amennyiben a tényállás tisztázható, sérült-e jelen panaszügyben a panaszos tulajdonhoz fűződő alkotmányos joga.

Az Rtv. hivatkozott 13. §-ának (2) bekezdésében rögzített részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. E követelmény egyaránt fakad a tisztességes eljárás, valamint az egyenlő bánásmód alkotmányos követelményéből.

Mind a tisztességes eljárás, mind az egyenlő bánásmód követelménye abból az alapvető jogállami alapelvből származik, amely szerint törvény előtt minden ember egyenlő, azaz az államhatalom képviselőinek mindenki ügyében részrehajlás nélkül, azonos tisztelettel és körültekintéssel, a törvény rendelkezéseinek megfelelően észszerű határidőn belül kell eljárnia.

Az egyenlő bánásmód követelményét az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény tölti meg tartalommal. E törvény 1. §-a úgy fogalmaz, hogy az egyenlő bánásmód követelménye alapján Magyarország területén tartózkodó természetes személyekkel, ezek csoportjaival, valamint a jogi személyekkel és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekkel szemben e törvény rendelkezései szerint azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell eljárni. A rendőri intézkedés során tehát az érintett védett tulajdonságára (pl. nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre, stb.) tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

Jelen ügyben a Testület megítélése szerint – a rendelkezésére álló egymásnak ellentmondó információk alapján – nem állapítható meg olyan körülmény, ami alapján az intézkedő rendőrök részrehajló eljárására lehetne következtetni, vagy ami alapján a panaszos hátrányos megkülönböztetésben részesült volna, vagy amely alapján megállapítható lenne, hogy az intézkedő rendőrök birtok-vitát döntöttek volna el. **Mindezek alapján nem állapítható meg, sem az esetleges részrehajló intézkedés tekintetében a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának, valamint az egyenlő bánásmód követelményének sérelme, sem pedig az esetleges birtok-vitában való döntés tekintetében a panaszos tulajdonhoz való jogának sérelme.**

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét ügyben a rendőrkapitányság rendőreinek a panaszos bejelentése alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett, így azzal, hogy a rendőrök a helyszínen intézkedést kezdeményeztek, nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga. A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen az intézkedő rendőrök – bár szóban azt közölték, hogy nem tesznek semmit – ténylegesen döntöttek egy birtok-vitában, ám e tekintetben a panaszosi és a rendőrségi álláspontok feloldhatatlan ellentmondása miatt nem állapítható meg sem az esetleges részrehajló intézkedés tekintetében a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának, valamint az egyenlő bánásmód követelményének sérelme, sem pedig az esetleges birtok-vitában való döntés tekintetében a panaszos tulajdonhoz való jogának sérelme.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2018. szeptember 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag